

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาคู

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาคู ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาคู

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลนาคู โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาคูและนายอำเภอนาจูง จิตรราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาคู เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาคู ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาคูแล้วหกสิบวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาคู

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขบรวหรือไม

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“แหล่งชุมชน” หมายความว่า บริเวณที่มีกลุ่มคนอยู่รวมกันเป็นสังคมขนาดเล็กอาศัยอยู่ในอาณาบริเวณเดียวกันและมีผลประโยชน์ร่วมกัน

ข้อ ๕ ให้กิจการเกี่ยวกับเลี้ยงสัตว์ต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๑) สัตว์บก ได้แก่ ช้าง ม้า ลา ล่อ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ กวาง สุนัข แมว กระต่าย หนู

(๒) สัตว์ปีก ได้แก่ ห่าน เป็ด ไก่ นก

(๓) สัตว์น้ำ ได้แก่ ปลา

(๔) สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ได้แก่ กบ

(๕) สัตว์เลื้อยคลาน และแมลง ได้แก่ งู จระเข้ เต่า ตะพาบน้ำ และแมลงต่าง ๆ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดจำนวน ประเภท หลักเกณฑ์ วิธีการ ชนิด และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด ถนนสาธารณะ สถานที่ราชการ ศาสนสถาน แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง และบึงสาธารณะ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทตามข้อ ๕ โดยเด็ดขาด

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๒.๑) บริเวณที่ส่วนบุคคลที่อยู่ในแหล่งชุมชน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท สัตว์บก ตามข้อ ๕ (๑) ยกเว้นสุกร เกินจำนวน ๑๐ ตัว

(๒.๒) บริเวณที่ส่วนบุคคลที่อยู่ในแหล่งชุมชน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท สัตว์บก ตามข้อ ๕ (๑) เฉพาะสุกร เกินจำนวน ๓ ตัว

(๒.๓) บริเวณที่ส่วนบุคคลที่อยู่ในแหล่งชุมชน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท สัตว์ปีก ตามข้อ ๕ (๒) เกินจำนวน ๑๐๐ ตัว

(๒.๔) บริเวณที่ส่วนบุคคลที่อยู่ในแหล่งชุมชน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) เพื่อการค้า

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) ที่สาธารณะที่อยู่ในแหล่งชุมชน เป็นเขตที่มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท สัตว์บก ยกเว้นสุกร และสัตว์ปีกไม่เกินจำนวนตามข้อ ๖ (๒) ต้องเลี้ยงโดยมีการควบคุม

(๓.๒) พื้นที่ส่วนบุคคล เป็นเขตที่มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท สัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลานและแมลงตามข้อ ๕ เกินจำนวนที่กำหนดตามข้อ ๖ (๒) ต้องอยู่ห่างจากแหล่งชุมชนไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร และต้องได้รับความยินยอมจากผู้อนุญาตพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งต้องปฏิบัติตามมาตรการตามข้อ ๓.๓) ด้วย

(๓.๓) พื้นที่ส่วนบุคคลไม่ว่าจะอยู่ในแหล่งชุมชน หรืออยู่ ณ ที่ใดก็ตาม เป็นเขตที่มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท สัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลานและแมลงตามข้อ ๕ และมีจำนวนตามข้อ ๖ (๒) (๓) ต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๒) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ ต้องทำรางระบายน้ำ รับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๓) กรณีเลี้ยงเพื่อการค้า ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๔) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๕) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๖) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๘) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๙) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลนาคู

ข้อ ๗ หลังจากที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๕ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดิน
- (๔) หนังสือแสดงความยินยอมจากพื้นที่รอบข้าง (เฉพาะกรณีเลี้ยงเพื่อการค้า)
- (๕) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม

เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยก หรือกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในพื้นที่ตามข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสิบห้าวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร ในระหว่างการจับสัตว์หากสัตว์วิ่งหนีหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์ก็ตาม หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาคูจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

กรณีตามวรรคก่อน ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สาม อันเนื่องมาจากการกระทำได้กล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลนาคูจะพิจารณาไล่เบี้ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๐ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาคู หรือที่เปิดเผย

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคก่อนแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของให้สัตว์นั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาคู และให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาคูดำเนินการกับสัตว์นั้นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๑ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดสิบห้าวันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนสัตว์ที่จำหน่ายไป

กรณีสัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์หรือปศุสัตว์อำเภอได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๒ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์แสดงหลักฐานรับคืนไปภายในกำหนด

ข้อ ๑๓ เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าเลี้ยงดูตามจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๔ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์นั้นไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนนอกจากจะต้องระวางโทษปรับตามข้อบัญญัตินี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๕ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุนไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาคูในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดไว้

ข้อ ๑๘ การอุทธรณ์หากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย แจ้งผู้ประกอบการแล้วผู้ประกอบการไม่พอใจในคำสั่งสามารถอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายภายใน ๑๕ วัน และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย พิจารณาแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบภายใน ๗ วัน

อำนาจในการตีความตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๙ กำหนดให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินการก่อนออกข้อบัญญัตินี้ ต้องดำเนินการแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อบัญญัตินี้ภายใน ๗ ปี

ข้อ ๒๐ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลนาคูเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

บัณฑิต อ้วนละมัย

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาคู